

af Folkethinget nu vedtagne Lovforslag, idet man nemlig tilbød dem at kunne afløse deres Afgifter med disses tyvedobbelte Beløb. Desuagtet har der i de Aar, der siden den Tid ere forløbne, kun meldt sig saa faa i de paagjældende Districter for at afløse deres Domaniialafgifter, at det Beløb af disse, der hidtil er kommet frem til Afløsning, ikke engang udgjør 1 pCt. af det hele Beløb. Der er navnlig et Hensyn, som i saa Henseende vistnok fortjener at tages i Betragtning, paa Grund af hvilket det for mange Afgiftsydere vil være saare vanskeligt at faae Afløsningen igang. I den lange Aarrække, som er forløben, siden de fleste af disse Afgifter bleve fastsatte, har en stor Deel af de Eiendomme, hvorpaa de hvile, deels i Tilfælde af Udstykning, deels i Tilfælde af Afhændelse eller Arveskab og deslige maattet optage Laan, og der er altsaa et ikke ringe Antal af de paagjældende Eiendomme, hvorpaa der hviler Prioritetslaan, hvilke selvfølgelig ere komne til at staae efter Afgifterne til Statskassen. Naar nu en Mand, der har en saadan Eiendom, vil afløse sine Afgifter, saa er han, dersom han ikke har rede Capitaler der til — og det kan vel kun tænkes i de færreste Tilfælde — nødsaget til at skaffe de fornødne Penge tilveie ved et andet Laan; men dette vil han da efter al Sandsynlighed kun kunne effectuere paa billige Villkaar, dersom han kan faae Tilladelse af den secundaire Pant-haver til at anbringe den Capital, som han saaledes vil laane, foran det secundaire Pant. Dette er imidlertid Noget, hvortil jeg — efter hvad jeg kjender til den Maade, hvorpaa Pant-haverne pleie at stille sig ved saadanne Leiligheder — antager, at de i Reglen ikke let ville give deres Samtykke.

Af de saaledes anførte Grunde tillader jeg mig at troe, at man i intet Tilfælde maa gjøre sig nogen stor og fast Forhaabning om, at en Afløsning som den, hvorom der her er Tale, hvilken Affattelse det foreliggende Lovforslag saa faaer, vil finde Sted i nogen særdeles betydelig Udstrækning. Imidlertid er det jo ganske sikkert, at man, naar Tilbudet først er gjort, kan tænke sig, at Forholdet vil stille sig saaledes, at det virkelig bliver benyttet, og man bør derfor ganske vist see sig

for i saa Henseende og drage Omsorg for, at de Villkaar, som blive tilbudte, virkelig ere saadanne, at ogsaa Statskassen kan være tjent dermed. — Tager man nu Hensyn hertil, saa er der foregaaet nogle Forandringer i Lovforslaget i det andet Thing, som jeg for mit Vedkommende mener ikke bør vække nogen Betænkelighed hos dette ærede Thing. Jeg skal saaledes f. Ex. nævne, at den Frist, indenfor hvilken Afløsning skal finde Sted paa de i Lovforslaget nævnte Villkaar, er forlængt fra 5 til 10 Aar. Dette finder jeg, navnlig efter den Erfaring, som man har gjort i Slesvig, og hvortil jeg nylig tillod mig at henvise, at være meget rimeligt, idet der altid hengaaer nogle Aar, hvori Folk maa finde sig paa deslige Tilbud, inden de kunne beslutte sig til at gaae ind derpaa. En Forlængelse af den i § 1 nævnte Frist til 10 Aar forekommer det mig altsaa, at man uden nogen særdeles Betænkelighed fra Regeringens Side kan gaae ind paa. Der er dernæst foretaget en Forandring med Hensyn til det Antal Aar, som skal benyttes til Beregningen af Gjennemsnittet af Capitelstaxterne. Medens det i Lovforslaget, som det kom hertil, hed, at det var de seneste 10 Aars Capitelstaxter, som man skulde gaae ud fra, er det nu fastsat, at det er de 15 sidste Aars Capitelstaxter, dog saaledes, at de to højeste og de to laveste Aars skulde udgaae. Det forekommer mig, at der herved fremkommer en større Jævnhed i Beregningen af Gjennemsnittet af Capitelstaxterne, og at det i det Hele taget maa siges at være en sikkrere Beregningsmaade end den, som man var gaaet ud fra i Regeringens oprindelige Lovforslag, og jeg antager derfor, at der heller ikke kan være Noget at erindre imod denne Forandring. Dernæst maa jeg gjøre den Betragtning gjældende, at det, forsaavidt der kun er Tale om Afløsning af Pengeafgifter, forekommer mig, at Lovforslaget, som det nu foreligger, ifølge hvilket en Pengeafgift skal kunne afløses med det femogtyvedobbelte Beløb i 4% Statsobligationer, er billigt imod begge Parter. Det er den Maade, hvorpaa Statskassen i de senere Aar har afløst ikke saa af den Slags Afgifter, og den synes ikke blot at give et fuldt Bederlag for den aar-